

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

22 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de partea vătămată Vladimir Borodin, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Taraclia din 18 iulie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui:

Stoianov Andrei Anatolie, născut la 25 martie 1992, de naționalitate bulgar, originar și locuitor al or. Taraclia, str. Cotovschi 9, ap. 9,

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 18.04.2014 – 18.07.2014;

- instanța de apel: 01.09.2014- 20.12.2014;

- instanța de recurs: 17.03.2015- 22.04.2015;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Taraclia din 18 iulie 2014, cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, Stoianov Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal și aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, ceea ce constituie 4000 (patru mii) lei.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial și dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Vladimir Borodin a prejudiciului moral - 8000 (opt mii) lei și cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice - 500 (cinci sute) lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Stoianov Andrei la 30 decembrie 2012, aproximativ la ora 21.30, aflîndu-se în loc public - curtea blocurilor locative nr. 5, 7 de pe str. Cotovschi, or. Taraclia, din intenții huliganice, intenționat a încălcat grav ordinea publică, în prezența persoanelor 1-a doborît pe Borodin Vladimir la pămînt și acționînd printr-o obrăznicie deosebită, a început să-i aplice lovituri cu picioarele în regiunea feței, gîtului, mîniilor și picioarelor. La observațiile și la acțiunile active a lui Dogaru M., care se străduia să

curme faptele acestuia nu reacționa și a continuat acțiunile sale de huliganism, care s-au exprimat prin maltratarea părții vătămate, în rezultatul căreia ultimului i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de echimoză pe față și durere fizică.

3. Împotriva sentinței a declarat apel partea vătămată Borodin Vladimir solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu admiterea integrală a acțiunii civile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2014 a fost respins apelul declarat ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, instanța de fond a verificat sub toate aspectele, complet și obiectiv probele administrate corect stabilind starea de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Stoianov Andrei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal adică huliganismul - acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunerea de rezistență a violenței altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

De asemenea, Colegiul penal a considerat că, vinovăția inculpatului este pe deplin dovedită și prin ansamblul de probe administrate la cauza penală, inclusiv:

- ordonanța de începere a urmăririi penale din 05.02.2013, prin intermediul căreia a fost dispusă începerea urmăririi penale conform prevederilor art. 287 alin.(1) Cod penal (f.d.2);

- procesul-verbal de cercetarea la fața locului din 31.12.2012 prin care a fost stabilit, că acțiunile de huliganism ale lui Stoianov A. au avut loc în or. Taraclia pe str. Cotovschi, între două case cu multe etaje (f.d.7-8);

- procesul-verbal de audiere a părții vătămate Borodin Vladimir din 06.02.2013 (f.d.10-12);

- cererea de chemare în judecată din 06.02.2013 (f.d.14);

- raportul de constatare medico-legală nr. 62 din 03.01.2013 potrivit căruia la cet. Borodin Vladimir s-a constatat fractura apofizei articulare pe dreapta și corpului mandibulei pe stînga, echimoză pe față, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, ce au condiționat o dereglare a sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu în comun, s-a calificat vătămare corporală medie (f.d.16-17);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 31 D din 19.02.2013 prin care s-a constatat că pe corpul lui Borodin V. sunt leziuni corporale (f.d. 18-19);

- procesul-verbal de audiere a martorului Dogaru Mihail din 06.02.2013 (f.d.20-21);

- procesele-verbale de audiere a martorilor Rudenco Svetlana 15.02.2013 (f.d.22);

- proces-verbal de audiere a martorului Calciu Dmitrie din 11.02.2013 (f.d.23); Borodina Valentin din 15.02.2013 (f.d.24); Selicova Maria din 03.04.2013 (f.d.38);

Apreciind ansamblul de probe administrate la cauza penală prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, Colegiul penal a considerat că prima instanță corect a încadrat acțiunile inculpatului Stoianov Andrei în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

Referitor la pedeapsă, instanța de apel a menționat că pedeapsa a fost aplicată în limitele legii, ținându-se cont de scopul și criteriile de individualizare a acesteia prevăzute de art. 61, 75 Cod penal.

Luând în considerație circumstanțele reale și personale ale cauzei, faptul că inculpatul la locul de trai se caracterizează negativ, luând în considerație lipsa urmărilor grave în urma acțiunilor lui, că cauza penală s-a examinat potrivit procedurii speciale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală și că la moment inculpatul nu este încadrat în câmpul muncii, Colegiul a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea acestuia poate avea loc fără izolarea de societate, ceea ce i-a permis instanței de fond aplicarea în privința acestuia a unei pedepse sub formă de amendă.

Cît privește latura civilă, Colegiul penal a stabilit că instanța de fond just a admis acțiunea civilă parțial, luându-se în considerație principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele sufletești și starea de stres cauzate părții vătămate.

5. Împotriva hotărîrilor menționate partea vătămată Vladimir Borodin a declarat recurs ordinar, solicitînd casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare, iar acțiunea civilă să fie admisă integral.

În motivarea recursului se invocă că inculpatul are antecedente penale stinse, însă oricum reprezintă pericol pentru societate deoarece a săvîrșit infracțiunea fiind în stare de ebrietate și în prezența martorilor, astfel fiind lezată demnitatea și onoarea părții vătămate.

Referitor la acțiunea civilă, recurentul specifică că instanța de apel nemotivat a admis-o doar parțial, or în ședința de judecată a prezentat probe ce confirmă cauzarea prejudiciilor material și moral, de aceea consideră necesar de a încasa din contul inculpatului 60 000 lei.

6. Procurorul a depus referință asupra recursului declarat prin care solicită respingerea acestuia, deoarece instanțele de fond la stabilirea pedepsei și-au argumentat soluția, întemeiat ținându-se cont de prevederile art. 75 Cod penal.

Referitor la motivele invocate în partea laturii civile, procurorul consideră, de asemenea că nu există temeii de casare.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească definitivă.

În speță, recurentul în motivarea recursului său nu invocă careva eroare prevăzută la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă din conținutul acestuia rezultă că dînsul nu este de-acord cu pedeapsa aplicată inculpatului, eroare indicată de fapt la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul penal consideră că temeiiul semnalat nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de fond și-a motivat just soluția adoptată, cu atît mai mult că cauza a fost examinată în baza probelor administrate în faza urmării penale fiind admisă cererea inculpatului de a fi examinată cauza în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală, *judecata se face în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, doar dacă inculpatul recunoaște faptele așa cum sunt menționate în rechizitoriu (la caz art. 287 alin. (1) Cod penal).*

În această ordine de idei instanța de recurs precizează, că la aplicarea pedepsei în privința lui Stoianov Andrei s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală.

Reieșind din doctrina penală, în cazul săvîrșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, avînd deplina libertate de

acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Colegiul penal precizează că conform art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, instanța de recurs susține poziția instanței de fond care ulterior a fost susținută de instanța de apel, privind aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, deoarece analizând circumstanțele cauzei penale corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate, mai mult ca atât, inculpatul și-a recunoscut vina pentru săvârșirea acțiunilor incriminate.

Referitor la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, Colegiul penal susține motivarea soluției instanței de fond menținută și de către instanța de apel, prin care se precizează că prejudiciul moral în sumă de 60000 lei înaintat de partea vătămată, este exagerat și nu corespunde suferințelor reale, de aceea suma de 8000 lei este considerată una pe măsură de a recupera suferințele cauzate părții vătămate, or cuantumul despăgubirilor trebuie stabilite astfel, încât acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

Prin urmare, Colegiul reține că criticile formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și căroră li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârile atacate în raport cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acestora nu s-au stabilit.

Din aceste considerente se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de fond și susținută de instanța de apel în limitele legii, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Vladimir Borodin împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui Stoianov Andrei, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 13 mai 2015.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun